

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górka

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia

Marka Zielińskiego

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

K. S.

ur. (...) we W.

syna W. i A. z domu S.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 marca 2013 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. dokonał kradzieży z terenu Szpitala (...) przy ul. (...) elementu żeliwnego o wym. 1 m x 0,7 m od kotła żeliwnego o mocy 600 KW firmy (...) o wartości 500 złotych na szkodę firmy (...) z siedzibą we W. ul. (...),

tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. S.** za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 27 marca 2013 roku;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 1059/13

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 27 marca 20013 r. K. S. i M. K. z terenu Szpitala (...) we W. przy ul. (...) zabrali żeliwny fragment kotła, o wymiarach 1m x 0.7 m, który należał do przeprowadzającej tam prace remontowe firmy (...).

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 20 – 21, 227, zeznania świadka A. D.

– k. 2, 227, odpis wyroku w prawie o sygn. akt II K 562/13, protokół przeszukania osoby – k. 5 – 9, 10 - 14).

Żeliwny fragment był częścią kotła marki B.. Jego wartość oszacowano na 500 zł.

(Dowód: zeznania świadka A. D. – k. 2, 227).

Zabrany przez M. K. i K. S. sprzęt został odebrany przez przedstawiciela (...).

(Dowód: pokwitowanie – k. 29).

W czasie czynu oskarżony K. S. nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

(Dowód: opinia sądu – psychiatryczna – k. 78 – 80).

Oskarżony K. S. to czterdziestoletni mężczyzna, ojciec trojga dzieci, z których dwoje jest niepełnoletnich.

K. S. uzyskał wykształcenie podstawowe i jest spawaczem. Utrzymywał się z prac dorywczych w budownictwie.

Zgodnie z jego własnym oświadczeniem, oskarżony nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był, natomiast trzykrotnie karany – w tym za przestępstwo przeciwko mieniu, za co wymierzano mu kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 20, 226, K. (...) – 66, odpis wyroku w

sprawie II K 1745/05 – 51 – 52).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o szczerze wyjaśnienia oskarżonego (k. 20 – 21, 227), w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazał, że przyczyną jego popełnienia była zła sytuacja materialna.

Wykorzystano również obiektywne zeznania przedstawiciela pokrzywdzonego – (...) A. D. (k. 2 – 3, 227), która opisała zabrany element żeliwny, wskazała jego przeznaczenie i podała wartość. Posłużono się również pokwitowaniem (k. 29), z którego wynika, iż zabrany przez oskarżonego K. S. i M. K. element został zwrócony pokrzywdzonemu.

Posłużono się również odpisem wyroku w sprawie o sygn. II K 562/13, z którego wynika, iż M. K., o współdziałanie z którym oskarżono K. S., także został uznany winnym tego czynu.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie, Sąd wykorzystał również niekwestionowane przez strony protokoły przeszukania osób (k. 5 – 9, 10 – 14), podczas których to czynności przy K. S. i M. K. wykryto zabrany przedmiot.

Wykorzystano również obiektywną i opartą o wskazania wiedzy fachowej opinię sądu – psychiatryczną dotyczącą K. S., a z której wynika, że podczas zarzucanego mu czynu miał zachowaną całkowitą poczytalność.

Ustaleń stanu faktycznego dokonano również w oparciu o sporządzone przez uprawnione podmioty dane o karalności (k. 65 – 66), wskazujące na uprzednie skazania K. S., co potwierdzone zostało również odpisem wyroku w sprawie II K 1745/05 (k. 51 – 52).

W toku postępowania w sprawie nie wykorzystano odnoszących się do osoby M. K.: karty karnej, odpisów wyroków oraz opinii sądowno – psychiatrycznej, które nie dotyczą osoby K. S..

Mając powyższe na względzie K. S. uznano za winnego tego, że w dniu 27 marca 2013 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. dokonał kradzieży z terenu Szpitala (...) przy ul. (...) elementu żeliwnego o wym. 1 m x 0,7 m od kotła żeliwnego o mocy 600 KW firmy (...) o wartości 500 złotych na szkodę firmy I. I. z siedzibą we W. ul. (...).

Oskarżony K. S. przyznał się, bowiem, do dokonania tego czynu, a nadto potwierdzone to zostało uznanymi przez Sąd za wiarygodne protokołami przeszukania osób. Na wartość zabranego mienia, jego rodzaj i przeznaczenie wskazywała, natomiast A. D..

Wynika z powyższego, że K. S., wspólnie i w porozumieniu z M. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci elementu od kotła żeliwnego wartości 500 zł, w związku z czym, dopuścił się czynu z art. 278 § 1 k.k.

Mając to na względzie, K. S. wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, uznając ją za nieprzekraczającą jego winy oraz współmierną do społecznej szkodliwości przestępnego zachowania. Sąd wziął, bowiem, pod uwagę rodzaj, charakter i wartość zabranego mienia w postaci elementu kotła. Rozważył też współdziałanie oskarżonego z inną osobą i deklarowaną przez K. S. ciężką sytuację majątkową, która była przyczyną dopuszczenia się przez niego do kradzieży.

Co więcej, tak wymierzona kara, zdaniem Sądu – spełni swoje zadania w sferze prewencji indywidualnej, a zatem przyczyni się do tego, że K. S. nie powróci do przestępstwa, jak też odniesie skutek w dziedzinie prewencji ogólnej i da wyraz braku społecznego przyzwolenia na dokonywanie kradzieży celem pozyskania środków na zaspokojenie własnych potrzeb.

Mając, zaś na względzie, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zauważono, że proces resocjalizacji oskarżonego można uznać za rozpoczęty i mimo wcześniejszej karalności wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby.

Na poczet tak wymierzonej kary zaliczono oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie, a z uwagi na ciężką sytuację majątkową K. S., zwolniono go od kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty.